

A legszebb éveink

ágyneműkben utazunk
fáradtan egy újabb
megszokástól
az ifjú és szép istenek teste
ellenségek testévé
váltak

az ágy amin éveket
töltöttünk
a kővé vált szenvedélyek
múzeumává vált
és újra van okunk arra
hogy hátat fordítsunk
egymásnak
amikor eloltjuk a lámpát

elvesztettelek
akaratlanul és könnyedén
újra csodálni való
vesztesékké váltunk
héliumbabák
a kivilágított kirakatokban

a nap ott lebeg
az átfagyott park felett
ragyogása betölti a téli tájat

a temető felé tartó autóbusszon
egymás lábát tapossák
csak a szél
ami tőlünk magányosabb

Háború volt

Néha sikerült csimpánzra hasonlítanom,
egy szórakozott titkos ügynökre.
Próbáltam hasonlítani egy összeszedett emberre.
Időnként sikerült hasonlítanom egy hűséges kutyára,
egy szolgálalkú kereskedelmi utazóra.
Leginkább hasonlítottam egy összeszedett emberre.
Félsertést akasztottam a fürdő ajtajára,
széthasítva.
Háború volt.
Az asszony pakolt, a gyerekek pakoltak, a kis pudli
ugatott a bőröndökre vau-vau.
Próbáltam hasonlítani egy összeszedett emberre.
Egy összeszedett, összeszedett, összeszedett emberre,
háború volt, egy összeszedett emberre.
Háború volt.
Időnként sikerült hasonlítanom egy titkos ügynökre,
egy szolgálalkú, szolgálalkú ügynökre.
Időnk volt temérdek.
A csimpánz cigizett, a pudli aggatta a szivarokat, a hasított
féldisznókat.
Leginkább hasonlítottam egy összeszedett emberre.
Háború volt.
Az asszony mosott, a gyerekek vasaltak, ugattak a szennyesre,
a bőröndökre vau-vau.
Háború volt.
Időnk volt temérdek,
elveszett.
Izgalmasan éltünk
szürke hétköznapjainkban.

Ugattunk. Mostunk. Vasaltunk. Főztünk.
Háború volt.
Háború volt, vau-vau az összeszedett emberre,
az összeszedett emberre.
A szórakozott, a szolgálalkú, a hűséges emberre.
Néha sikerült csimpánzra hasonlítanom,
egy vidám emberre.
Háború volt.

Utolsó csábítás

a lejátszási listát lapozgattad
míg én verset írtam
hogy még egyszer utoljára
megpróbáljalak elcsábítani

nem engedted
hogy közeledjek
ajkaid vadságát
a nem létező szeretődnek tartogattad

a töredezett fényben
sebeid olyanokká váltak
mint a kiszáradt mocsarak
az enyémekeket nem vetted észre

a taxi hang nélkül fordult mellénk
beszálltunk és a messzeséget néztük
bármilyen történet
meg szerettem volna mutatni az éjszakát

Testek

A fényképet találomra vágta szét.
Találomra vágta szét a fényképet,

majd átnézte a szétvágott darabokat.

A különböző méretű darabokat.
Kiválasztotta azt, amelyiken a legtöbb test látszott.

A legtöbb alaposan megtervezett test.

Testek, amelyeket alaposan megterveztek,
majd rongyokba bújattak.

Fehér és fekete rongyokba.

Mi a fenét akarta tenni
a fényképnek azzal a darabjával?

Mit?

A fényképnek azzal a darabjával
mi a fenét akarta tenni?

Miért a testeket választotta, és miért nem az arcokat?